

Nr 117.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag för budgetåret 1953/54 till statens jordbruksnämnd och statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet; given Stockholms slott den 6 mars 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Sam. B. Norup.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen framlägges anslagsäskanden för statens jordbruksnämnd och den till nämnden knutna statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet för budgetåret 1953/54. Till Statens jordbruksnämnd: Avlöningar och Omkostnader samt till Statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet begäres sålunda förslagsanslag å respektive 1 332 400, 590 000 och 1 292 800 kronor.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med cheferna för finans- och civildepartementen anmäler chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Norup, fråga om anslag för budgetåret 1953/54 till statens jordbruksnämnd och statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet samt anför därvid följande.

Inledning.

Genom beslut den 15 maj 1952 anbefalldes Kungl. Maj:t statens jordbruksnämnd att verkställa den översyn av arbetsuppgifterna för nämnden och statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet, som betingades av att de egentliga krisuppgifterna successivt avvecklades, samt att till Kungl. Maj:t inkomma med det förslag rörande nämndens och kommissionens personal, vartill översynen kunde föranleda.

Med anledning härav har jordbruksnämnden i en den 3 november 1952 till jordbruksdepartementet inkommen skrivelse framlagt förslag i ämnet. Förslaget innebär i huvudsak, att kriskommissionen skall avvecklas samt vissa av dess arbetsuppgifter och tjänstemän överföras till nämnden. Över förslaget har, efter remiss, utlåtande avgivits av statskontoret.

Då beredningen av ärendet beräknades kunna slutföras å sådan tid, att proposition i ämnet skulle kunna föreläggas årets riksdag, föreslog Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition (IX ht p. 109) på min hemställan riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1953/54 beräkna till Statens jordbruksnämnd: Avlöningar ett förslagsanslag av 2 033 100 kronor samt till Statens jordbruksnämnd: Omkostnader ett förslagsanslag av 825 000 kronor.

Jag torde nu få ånyo anmäla detta ärende.

I utlåtande den 26 november 1952 framhåller *statskontoret*, bland annat, att det av nämnden framlagda organisationsförslaget bygger på det antagandet, att kriskommissionens arbetsuppgifter endast skall kunna avvecklas till en mindre del. Enligt statskontorets mening måste emellertid avgörande svårigheter möta att i nuvarande läge, innan mera stabiliserade förhållanden inträtt, bedöma vilka arbetsuppgifter som kan bli permanenta och därför bör införlivas i en fastare organisation. Statskontoret motsätter sig fördensku

bestämt en omorganisation av jordbruksnämnden enligt förslaget. I rådande läge bör enligt statskontoret endast vidtagas en sådan ändring i kriskommissionens ställning, som är ägnad att avhjälpa de mest påtagliga olägenheterna av den nuvarande organisationen. Sedan mera stabiliserade förhållanden inträtt, bör en slutlig omprövning av nämndens organisation företagas under medverkan av särskild expertis, exempelvis statens organisationsnämnd eller särskilt tillkallade sakkunniga.

Det främsta syftet med den översyn, som uppdrogs åt jordbruksnämnden, var att undersöka möjligheterna att avveckla kriskommissionen och därvid till nämnden överföra sådana arbetsuppgifter, som kunde väntas bli av stadigvarande natur. Såsom statskontoret framhållit torde det emellertid alltjämt möta svårigheter att avgöra, vilka arbetsuppgifter som kan anses vara av denna art. Tiden torde därför ännu icke vara inne att avveckla kommissionen. I vart fall synes en så genomgripande omorganisation av nämnden och kommissionen, som förslaget innebär, icke böra övervägas, förrän expertis på det organisatoriska området fått tillfälle att yttra sig i frågan. Det är också min avsikt att utverka Kungl. Maj:ts bemyndigande att låta verkställa ytterligare utredning i ärendet genom dylik expertis. I avvaktan på resultatet av denna utredning bör någon ändring i den nuvarande organisationen icke genomföras. Jämväl för nästa budgetår bör därför äskas särskilda anslag till nämnden och till kommissionen.

Sedermera har jordbruksnämnden med utgångspunkt från nyss angivna förutsättningar inkommit med beräkningar av medelsbehovet för nämnden och kommissionen under budgetåret 1953/54. Härvid har upptagits vissa i nämndens skrivelse framförda önskemål, som ansetts angelägna och oberoende av om omorganisationsförslaget genomfördes. Motiveringarna för dessa önskemål återfinnes i sagda skrivelse.

Jag torde härefter få övergå till de olika anslagsfrågorna.

Anslagsfrågorna.

1. Statens jordbruksnämnd: Avlöningar.

	Anslag	Nettoutgift
1951/52	928 000	968 829
1952/53 (statsliggaren s. 797)	1 114 000	
1953/54 (förslag)	1 332 400	

Yrkande. Kostnadsberäkningarna innebär, att anslaget skall höjas med 259 400 kronor till 1 373 400 kronor enligt följande sammanställning.

1. Tjänsteförändringar:	Ökning
a) 1 byrådirektör i Ca 33 i st. för 1 förste byråsekreterare i Ce 29 å administrativa byrån	2 600
b) 1 inspektör för köttklassificeringen i Ce 27 (nu arvode å 16 104) ..	2 200

	Ökning
c) 1 kansliskrivare i Ce 15 å utredningsbyrån	10 100
d) 1 kontorist i Ce 13 å administrativa byrån	9 300
2. Överflyttning från kriskommissionen av 1 amanuens i reglerad befordringsgång å utredningsbyrån	13 200
3. Højning av arvodenå till kalkylsakkunniga	3 600
4. Lönereglering för vissa tjänstemån	34 300
5. Löneklassförändringar och lönegradsuppflyttningar på grund av reglerad befordringsgång	12 200
6. Rörligt tillägg	171 900
7. Överföring å ordinarie stat av ett flertal tjänster	—
	259 400.

Motiv. 1 a. Nämnden har allt sedan sin tillkomst och till mitten av augusti 1952 förfogat över en heltidsanställd juridisk expert. Behovet av dylik expertis har tidigare varit särskilt framträdande under en övergångstid i samband med organiserandet av nämndens verksamhet. Emellertid ligger det i sakens natur, att ett behov av tillgång till dylik sakkunskap föreligger även på längre sikt. Karaktären av nämndens verksamhet är nämligen sådan, att juridiska frågor av stor räckvidd ofta uppkommer, speciellt i samband med nämndens mera merkantilt betonade arbetsuppgifter. Detta ställer helt andra krav på tillgång till juridisk sakkunskap, än om nämndens uppgifter exempelvis endast gällde tillämpning av författningsvis givna föreskrifter. Nämnden har emellertid icke för avsikt att begära att i fortsättningen få ha anställd en särskild sakkunnig i juridiska frågor. Ärenden av de slag, som handlagts av nyssnämnda expert, fördelas i stället på byråns jurister. Detta medför emellertid, särskilt för den nu ifrågavarande förste byråsekreteraren, en avsevärt ökad arbetsbelastning. Det kommer sålunda att åligga denne att handlägga allmänna juridiska ärenden, såsom att upprätta förslag till nya författningar samt till kontrakt och andra rättshandlingar, att lämna råd och anvisningar i juridiska frågor till nämndens övriga avdelningar ävensom att företräda nämnden i rättssaker. Ifrågavarande befattningshavare måste alltså uppfylla höga krav i fråga om skicklighet, kunskap och omdöme. Med hänsyn härtill anser nämnden det utomordentligt viktigt, att tjänsten placeras i sådan lönegrad, att den blir eftersträvansvärd för en jurist med de höga kvalifikationer som måste fordras.

1 b. Ifrågavarande tjänst, som tillkom år 1942 och intill den 1 juli 1949 var knuten till lantbruksstyrelsen, har hela tiden upprätthållits av den nuvarande innehavaren. Enligt nämndens mening måste man även för framtiden ha en särskild befattningshavare, som har tillsyn över köttklassificeringen och handlägger därmed sammanhängande ärenden. Det måste därför anses väl motiverat, att tjänsten nu inplaceras å löneplan. Härvid bör den jämföras med de hos lantbruksstyrelsen förefintliga mejeriinspektörstjänsterna, vilka enligt beslut av 1952 års riksdag hänförts till 27 lönegraden.

1 c. Innehavaren av denna tjänst har till uppgift att leda arbetet för biträ-

despersonalen på statistiska sektionen. Eftersom antalet biträden är förhållandevis stort och varken chefen för sektionen eller amanuenserna har möjlighet att i detalj leda eller övervaka biträdenas arbete, erfordras en särskild arbetsledare för sagda personal. Stadigvarande behov av en sådan befattningshavare föreligger alltså.

1 d. Innehavaren av den föreslagna tjänsten i Ce 13 skall tjänstgöra såsom sekreterare åt byråchefen på nämndens administrativa byrå. Med hänsyn till byråchefens stora arbetsbörda — vid sidan av arbetet som chef för byrån fungerar han såsom generaldirektörens ställföreträdare — är det av stor betydelse, att han till sitt förfogande har en skicklig och omdömesgill sekreterare.

2. Vid utredningsbyråns statistiska sektion tjänstgör två amanuenser, varav en är agronom och en statistiker. Den förre är placerad i kriskommissionen. För planläggning av de undersökningar, som utföres på sektionen, och för bearbetning av det statistiska materialet behövs emellertid både nu och framdeles såväl statistisk som agronomisk sakkunskap. Ifrågasvarande amanuens tjänst bör därför överflyttas till nämnden.

3. Genom beslut den 22 december 1950 har Kungl. Maj:t föreskrivit, att till generaldirektören O. Söderström skall i hans egenskap av kalkylsakkunnigas ordförande utgå ett arvode av 1 400 kronor om året och till en var av de övriga sakkunniga ett arvode av 35 kronor för sammanträdesdag.

I särskild skrivelse den 27 juni 1952 hemställer *jordbruksnämnden*, att nämnda arvodesbelopp höjes förslagsvis till 2 000 kronor om året till kalkylsakkunnigas ordförande och till 50 kronor för sammanträdesdag till en var av de övriga sakkunniga.

4—6. Ökningarna under dessa punkter är av automatisk karaktär.

7. Här avses flertalet av nämndens extra ordinarie tjänstemän. Till stöd för förslaget anför nämnden, att det enligt dess mening icke längre finns något skäl för att dessa tjänstemän, av vilka de flesta har mångårig statlig verksamhet bakom sig, skall vara berövade den trygghet, som ordinarie tjänst innebär.

2. Statens jordbruksnämnd: Omkostnader.

	Anslag	Nettoutgift
1951/52	375 000	413 257
1952/53 (statsliggaren s. 798)	457 000	
1953/54 (förslag)	590 000	

Y r k a n d e. Beräkningarna innefattar en höjning av anslaget med 13 000 kronor till 470 000 kronor för nästa budgetår. Detta innebär å ena sidan, att posten till reseersättningar skall uppräknas med 25 000 kronor till 135 000 kronor med hänsyn till de ökade kostnaderna för järnvägsresor

samt höjningen av traktamentsersättningarna och ersättningarna för tjänstereor med egen bil. Å andra sidan anses sjukvårdsposten och delposten till övriga expenser kunna sänkas med 5 000 respektive 7 000 kronor till 10 000 respektive 265 000 kronor.

I detta sammanhang torde jag vidare få anmäla en den 16 september 1952 dagtecknad skrivelse från *jordbruksnämnden*, däri hemställes om bemyndigande att låta iordningställa och till länsstyrelserna distribuera beredskapskort och för utdelning av korten erforderligt blankettmaterial. Nämnden har tillika anhållit om anvisande av medel för ändamålet. Kostnaderna beräknas till i runt tal 140 000 kronor.

Nämnden anför, att beredskapen på det ransoneringstekniska området numera måste betecknas som otillfredsställande. Den har därför ansett sig böra överväga, huruvida icke åtgärder bör vidtagas för att göra beredskapsåtgärderna på detta område mera effektiva. I detta syfte har nämnden inköpt och lagrat papper för tryckning av en omgång beredskapskort samt låtit iordningställa tryckformar för ett sådant kort, indelat i fyra olika grupper. Kostnaderna härför har uppgått till omkring 105 000 kronor, var till kommer en kostnad av 2 800 kronor för år för lagring och försäkring av materialet. Nämnden anför vidare.

Vid tidpunkten för genomförandet av dessa beredskapsåtgärder kunde det år 1945 till allmänheten utdelade personkortet anses utgöra ett värdefullt komplement till beredskapen på det ransoneringstekniska området. Kafferansoneringen var nämligen då alltjämt i kraft, och inköpskort för kaffe utdelades till allmänheten mot detta personkort. Man kunde därför förutsätta, att allmänheten väl förvarade sina personkort. Kvarvarande kuponger på det gamla personkortet skulle i dåvarande läge ha kunnat användas vid ett återinförande av konsumentransoneringar. Numera har emellertid lång tid förflutit, sedan kafferansoneringen upphävdes, och personkortet har till följd härav förlorat sin aktualitet. Fördenskull måste man förutsätta, att en mycket stor del av allmänheten på ett eller annat sätt förlorat eller förlagt sina personkort. Visserligen uppmanades allmänheten i samband med kafferansoneringens upphävande att i beredskapssyfte bevara personkortet, vilken uppmaning sedermera upprepats i pressen. Det torde ändock icke råda tvivel om att så stor del av allmänheten numera saknar personkort, att man icke längre kan använda dessa som ett medel för genomförandet av en ransonering.

För att åstadkomma bättre beredskap på området synes det nämnden ligga närmast till hands att fullfölja iordningställandet av beredskapskortet samt att distribuera dessa till länsstyrelserna. Kostnaderna för att trycka och färdigställa beredskapskort i en upplaga av 9 250 000 exemplar uppgår till cirka 87 000 kronor. För distributionen till länsstyrelserna uppskattas kostnaderna till omkring 16 000 kronor. Nämnden anser det vidare lämpligt att redan nu även låta iordningställa och till länsstyrelserna distribuera för kortutdelningen erforderliga s. k. hushållslistor. Vid en kommande utdelning av beredskapskortet måste nämligen tillämpas ett system med sådana listor, då man i ett dylikt läge förutsättes sakna personkort, som

kan ligga till grund för utdelningen. Kostnaderna för tryckning och distribution av hushållslistorna beräknas uppgå till omkring 35 000 kronor.

Nämnden uttalar vidare, att en beredskap av ovan angiven omfattning bör möjliggöra genomförandet av en ganska effektiv konsumentransonering med mycket kort varsel. Om däremot beredskapsåtgärderna på detta område inskränkes till vad som hittills åtgjorts, måste man utgå från att det även med utnyttjande av alla till buds stående resurser i gynnsammaste fall kommer att förflyta en och en halv å två månader från det en ransonering beslutats till dess den genomförts.

3. Statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet.

	Anslag	Nettoutgift
1951/52	770 000	1 308 208
1952/53 (statsliggaren s. 799)	1 370 000	
1953/54 (förslag)	1 292 800	

Y r k a n d e n. Kostnadsberäkningen innebär, att anslaget för nästa budgetår skall uppföras med 1 300 000 kronor, varav 945 000 kronor faller på kommissionens avlöningar och 355 000 kronor på dess omkostnader. I förhållande till det belopp, som anvisats för innevarande budgetår, innebär äskandet för nästa budgetår en minskning med 70 000 kronor enligt följande sammanställning.

	Ökning	Minskning
1. Avlöningar.		
a) Höjning av visst arvode	5 400	
b) Personalminskning		107 500
c) Lönereglery för vissa tjänstemän	9 700	
d) Löneklassuppflyttningar	12 400	
2. Omkostnader.		
a) Sjukvård		5 000
b) Reseersättningar	20 000	
e) Expenser		5 000
	47 500	117 500
	— 70 000	

M o t i v. I a. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 28 juli 1950 och den 22 juni 1951 utgår till ledamoten av kommissionen, köpmannen O. Wilh. Olsson ett månatligt arvode av 1 150 kronor, vartill kommer ersättning med 400 kronor i månaden för merkostnader i anledning av vistelse i Stockholm i och för uppdraget.

I särskild skrivelse den 28 mars 1952 har *jordbruksnämnden* hemställt, att arvodet till Olsson skall höjas till 1 400 kronor och ersättningen för

merkostnader till 600 kronor i månaden. Nämnden anför, att det nuvarande arvudet till Olsson torde ha bestämts med utgångspunkt från att han komme att tjänstgöra i regel endast fyra dagar i veckan. Det visade sig emellertid ganska snart, att hans arbetsuppgifter icke kunde medhinnas på fyra dagar, varför hans tjänstgöring kommit att omfatta i genomsnitt fem arbetsdagar i veckan. Nämnden framhåller vidare, att Olssons ersättning för merkostnader i Stockholm icke höjdes i samband med arvodesregleringen år 1951. Ifrågavarande ersättning har därför kvarstått oförändrad, alltsedan Olsson år 1947 inträdde som ledamot i dåvarande statens livsmedelskommission.

1 b. Förslaget innebär, att antalet befattningshavare i kriskommissionen beräknas nedgå till omkring 85. Vid anslagsberäkningen har nämnden utgått från hittills tillämpade principer, nämligen att en mindre del av jordbruksnämndens personal under en övergångsperiod skall vara placerad i kommissionen.

1 c och d. Ökningarna är av automatisk karaktär.

2 a och c. Minskningarna anses möjliga med hänsyn till medelsförbrukningen under posterna.

2 b. Uppräkningen av denna post motiveras med de ökade kostnaderna för järnvägsresor samt med höjningen av traktamentsersättningarna och av ersättningen för tjänsteresor i egen bil.

Departementschefen.

Såsom framgår av det anförda grundar sig jordbruksnämndens nu återgivna beräkningar på att någon omorganisation av denna icke skall ske i förevarande sammanhang. I beräkningarna har emellertid förutsatts ett antal personalförändringar, innebärande att en förste byråsekreterartjänst i lönegrad Ce 29 skall ändras till en byrådirektörstjänst i lönegrad Ca 33 och en arvodestjänst såsom inspektör för köttklassificeringen till en extra ordinarie tjänst i 27 lönegraden, att några tjänster skall inrättas vid nämnden eller överflyttas från kriskommissionen och därvid uppföras å extra ordinarie stat samt att flertalet extra ordinarie tjänster hos nämnden skall ordinariesättas. Samtliga förslag har ansetts angelägna och möjliga att genomföra utan att en blivande omorganisation av nämnden påverkas därav. För min del anser jag emellertid, att några ändringar beträffande nämndens personal över huvud icke bör vidtagas förrän den ytterligare översyn av organisationen, som jag i det föregående angivit, blivit verkställd. Jag är sålunda icke beredd att nu pröva nämndens förslag i denna del.

Vad angår den begärda höjningen av arvodena till kalkylsakkunniga, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att fatta beslut härom. Jag ämnar senare ånyo anmäla denna fråga för Kungl. Maj:t.

Vid nu angivna förhållanden bör beträffande nämndens avlöningsanslag

endast vidtagas sådana ändringar, som är av automatisk karaktär. På grund av löneregleringen för vissa tjänstemän under år 1952 (prop. nr 241) bör anslaget höjas med 22 300 kronor. Vidare föranleder beräknade löneklassförändringar och lönegradsuppflyttningar på grund av reglerad befordringsgång en ökning av medelsbehovet med 7 900 kronor. Slutligen bör under posten till rörligt tillägg beräknas ytterligare 188 200 kronor. Sammanlagt behöver anslaget alltså höjas med 218 400 kronor till 1 332 400 kronor.

Anslaget beräknas sålunda.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän 65 700 (oförändrat) kronor;

arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, 39 000 (oförändrat) kronor;

avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 752 200 (+ 30 200) kronor;

ersättningar till experter och sakkunniga 35 000 (oförändrat) kronor;

rörligt tillägg 440 500 (+ 188 200) kronor.

Vad härefter angår jordbruksnämndens omkostnadsanslag torde jag först få upptaga framställningen om bemyndigande att låta iordningställa och distribuera beredskapskort m. m. I likhet med nämnden anser jag det lämpligt, att beredskapsåtgärder av nu angiven art vidtages. Då nämndens kostnadsberäkningar synes böra godkännas, torde för ändamålet böra beräknas 140 000 kronor. Beloppet bör lämpligen uppföras såsom en särskild post under nämndens omkostnadsanslag för nästa budgetår.

Mot nämndens övriga förslag under förevarande punkt har jag icke någon annan erinran än att jag anser, att posten till reseersättningar icke bör höjas med mer än 15 000 kronor till 125 000 kronor. Å andra sidan torde posten till sjukvård m. m. och delposten till övriga expenser böra nedsättas med 5 000 respektive 17 000 kronor till 10 000 respektive 255 000 kronor.

Vid bifall till vad jag sålunda förordat bör nämndens omkostnadsanslag för nästa budgetår uppföras med (457 000 + 140 000 + 15 000 — 5 000 — 17 000 =) 590 000 (+ 133 000) kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i sinom tid fastställa ny omkostnadsstat för nämnden.

Vad slutligen angår anslaget till kriskommissionen anser jag i överensstämmelse med vad jag tidigare anfört beträffande förslaget att höja kalkylsakkunnigas arvoden, att ej heller den under förevarande anslag begärda arvodesuppräkningsfrågan bör prövas i detta sammanhang. Även denna arvodesfråga torde jag sålunda få ånyo anmäla för Kungl. Maj:t vid ett senare tillfälle. I övrigt föranleder anslagsberäkningen till avlöningar icke någon erinran från min sida. Det för avlöningar m. m. avsedda beloppet bör alltså å ena sidan höjas med 9 700 kronor med anledning av lönerglering för vissa tjänstemän under år 1952 samt med 12 400 kronor på grund av beräknade löneklassförändringar och lönegradsuppflyttningar till följd av reglerad

befordringgång. Å andra sidan bör beloppet nedräknas på grund av viss personalminskning. Enligt inhämtade upplysningar beräknas minskningen dock icke medge nedräkning med högre belopp än 94 300 kronor. Avlöningskostnaderna torde följaktligen böra beräknas till $(1\,025\,000 + 9\,700 + 12\,400 - 94\,300 =) 952\,800$ ($- 72\,200$) kronor.

Beträffande omkostnaderna torde posten till reseersättningar med hänsyn till att nyssnämnda minskning icke avser kommissionens resande personal böra uppräknas till följd av de ökade rese- och traktamentsersättningarna. Uppräkningen torde dock böra begränsas till 10 000 kronor. Vidare synes sjukvårdsposten och posten till övriga expenser kunna minskas med 5 000 respektive 10 000 kronor till 10 000 respektive 230 000 kronor. Omkostnaderna bör sålunda beräknas till ett belopp av $(345\,000 + 10\,000 - 5\,000 - 10\,000 =) 340\,000$ kronor.

Sammanlagt behöver alltså anslaget till kriskommissionen uppföras med $(952\,800 + 340\,000 =) 1\,292\,800$ ($- 77\,200$) kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att i sinom tid meddela bestämmelser rörande anslagets disposition.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) fastställa följande avlöningsstat för statens jordbruksnämnd, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1953/54:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	65 700
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	39 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	752 200
4. Ersättningar till experter och sakkunniga, <i>förslagsvis</i>	35 000
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	440 500

Summa kronor 1 332 400;

2) å riksstaten för budgetåret 1953/54 under nionde huvudtiteln anvisa:

a) till *Statens jordbruksnämnd*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 1 332 400 kronor;

b) till *Statens jordbruksnämnd*: *Omkostnader* ett förslagsanslag av 590 000 kronor;

c) till *Statens kommission för krisuppgifter på livsmedelsområdet* ett förslagsanslag av 1 292 800 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Eklund.